

שיחתן של עבדי אבות / רבי בן ציון הלברשטאם האדמו"ר מבאבוב – קצא

מספרים שבהיות הרה"ק מהרב"צ מבאבוב זי"ע ילד מוטל בעריסה, עבר עליו זקנו הרה"ק הדברי חיים זי"ע, וראהו מוטל ברגליים מגולים, כדרך הילדים, אמר בענותותו בזה"ל "מה שאני לא זכיתי לתקן, יתקנו רגליו של זה הילד".

שמעתי לאמר בבית הרה"צ המנוח מוהרנ"צ פרנס זצל"ה נכד קשאנוב: הרה"ק מוהרב"צ מבאבוב זי"ע השיב פעם לתמיהת רבים מדוע אינו לוקח חבל במתנגדי בית יעקב, אחרי שהוא טרוד בעבודת הבחורים, (כידוע שבכח חכמתו וצדקתו היה ראש וראשון למצילי הנוער החסידי במערב גליציא אחרי מלחמת עולמית הראשונה) מוכרח לשתוק ולהודות לתנועת בית יעקב שע"י האשה החשובה מרת שרה שנירר ע"ה, באומר שהיא מכינה "כלות" להבחורים שלו.

והגיד לי דודי הרה"צ רבי יואל מיאסלא זצ"ל, שהרה"ק מהרב"צ מבאבוב זי"ע הוכיח לבנו הרה"צ מהר"ש מבאבוב זצ"ל על עמדה התנגדות לתנועת בית יעקב במקום שהאב"ד ות"ח שבעיר תומכים בה, ביודעם שהמקום צריכה לתנועה זו. (זה היה בעת היותו משתתף בשמחה אצל א' מאברכי באבוב, בעיר יאסלא, והרגיש שמנצלים זאת למגבית עבור הבית יעקב, וא' מהנשים היתה הצ' מרת דינה'צי בת הרב מיאסלא, והרר"ש התחמק ועזב הבית).

שמעתי מהגה"צ ר' אברהם אנגלרד אב"ד דאברא זצ"ל: פעם בהיותו בקרעניץ, ששם נפגשו כל החוגים, ניגש אליו חסיד אחד מאדמור"י פולין, ואמר לו: אצל הרבי שלי, ידוע שאם שואלים אחד מהחסידים על רבו, יודע הוא לספר על ישועה שפקד הרבי בפקידת עקרות וכדו', ואיני שומע זאת לספר במופתים על רבכם - הרה"ק מהרב"צ מבאבוב - וענה לו: שהאמת שאין לו מה לענות על כך, אך היות ורבי מוכר כפיקח, בואו עמדי ונכנס לשאלו השאלה, וכן עשו. וקודם שפצו פיהם לומר מה שבפיהם, פתח הרה"ק ואמר: אצל אבזה"ק בדורות הראשונים ראו שנפקדו אצלם יהודים בכל מיני ישועות בדרך הטבע ושלא בדרך הטבע. וזה היה בזמנם כשעולם כמנהגו נוהג. אך כהיום חיים אנו בזמנים מיוחדים, שגם בבתי חסידים

קצב – שיחתן של עבדי אבות / רבי בן ציון הלברשטאם האדמו"ר מבאבוב

תש"ח תרס"ח

וחרדים יורדים הבנים מדרך הישרה, ולכן עיקר העבודה הוא לקרב הנערים הצעירים לעבודת ה', והוסיף ואמר: תדעו, שלהחזיר יהודי שסר מהדרך, לעבודת ה' הוא מופת יותר גדול מפקידת עקרות.

אוצר החכמה

עוד שמעתי מהנ"ל: בעיירה לימנוב כיהן כרב הגה"צ ר' חיים יעקב טייטלבוים זצ"ל (גיס הרה"ק מהרב"צ מבאבוב זצ"ל), ובדיינות כיהן הגה"צ ר' אברהם קורנרייך זצ"ל, שנתמנה שם בפקודת הרה"ק הדברי חיים. שכל הגלילות סביב לצאנז היו תחת מרותו, ומינה הדיינים בכל עיר ועיר, וברבות הימים היו מתמנים לרבנים, כיון שסידור קידושין ועליית שישי וכדו' קיבלו זה מכבר, ולא היה חסר הרבה עד להתמנותם לגמרי כרב לכל העינים הנוגעים בכך, ובכמה עיירות שלח הרה"ק הדברי חיים את אחד מצאצאיו לכהן כרב, ונוצרו מכך חילוקי דיעות בין המורי הוראות שכבר כיהנו בעצם כרבנים, לבין הרבנים החדשים.

וכן היה בלימנוב, כשנתמנה הגה"צ ר' חיים יעקב הנ"ל לרב, היו חילוקי דיעות בינו לבין המורה הוראה הגה"צ ר' אברהם הנ"ל, והגיעו הדברים לדין תורה, והסכימו ביניהם לקחת רבנים שלא נמנים על חסידי צאנז, שלא יהיו נוגעים בדבר, ובחרו את הגאון רבי מאיר אריק אב"ד טארנא זצ"ל, שהיה חסיד טשארקוב, ומתחלה נתן הסכמתו לכך, אך לאחר שנודע לו כל הסכסוך משך ידו מלדון בזה, ואחד מהבעלי דינים טען נגדו: מה עם לא תגורו שיראים אתם מהרב לפי שהוא גיסו של האדמו"ר מבאבוב, ונתבטא איזה דיבורים כנגד האדמו"ר מבאבוב.

עצר אותו הגר"מ אריק זצ"ל, באומרו: עליך להזהר בכבוד האדמו"ר מבאבוב, שבזוה"ק (פר' תרומה דף קכח ע"ב), איתא גדולות ונצורות לזה המחזיר נשמות ישראל בתשובה ומקרבם לאביהם שבשמים, שיש בו כח של צדיק גוזר והקב"ה מקיים. וכן דרשו חז"ל (ב"מ פה ע"א) מהכתוב מוציא יקר מזולל כפי תהיה. ולפי שהאדמו"ר מבאבוב הוא מוציא יקר מזולל, שלוקח בחורים מבתים שבורים - ברוחניות, ומהפכם לטוב, ולכן תזהרו שלא לפגוע בכבודו.

